

בס"ד שבת קודש פרשת כי תבוא		
י"ח אלול התשע"א שנה ה' – גליון 260		
נא לא לקרוא בזמן התפלה – טעון גניזה		
זמני הדלקת הנרות ומוצ"שק - מוצ"ש		
קרית ארבע	18:14	19:19
ירושלים	18:08	19:19
באר שבע	18:23	19:20
תל אביב	18:25	19:21
לע"נ שמעון עופר בן מאיר ז"ל		

"מאורות שלום"

עלון שבועי שע"י מוסדות קאמרנא בעיה"ק חברון תובב"א
בנשיאות כ"ק מרן אדמו"ר שליט"א

מאורות הפרשה - לא תסור

"ולא תסור מכל הדברים אשר אנכי מצוה אתכם היום ימין ושמאל" [כ"ח י"ד] בהתבונן בפסוק זה שבפרשתנו, נראה כי קיים פער גדול בין תחילתו לסופו. שהרי בסוף הפסוק נאמר "ללכת אזורי אלהים אזורים לעבדם", האמנם, אדם שיסור מן המצוות ימין ושמאל יחשב כעובד עבודה זרה? ועוד, מה הוא ענין "לא תסור" שמדובר בפסוק, שהרי אין הכוונה למי שכופר ח"ו בתורה ובמצוותיה, שהרי כבר נחלקו עמודי עולם כהרמב"ם והרמב"ן מהו איסור זה, שהרמב"ם מבאר איסור זה שמצוות דרבנן תקפן כדאורייתא, והרמב"ן סובר שהמצוות דרבנן הינם בגדר גזרות, ואם כל זה – חייב האדם לקיים את דברי רז"ל ללא כחל ושרק ובדקדוק הגדול ביותר על כל פרט ופרט. הנה, יתבונן כל אדם ואדם במעשי המצוות דייקא, במעשיו היומיומיים, תפלה וברכה, ושאר המצוות המוטלות על האדפ, ואע"פ שעושה הוא אותם ימים רבים ושנות דור, חובה עליו להניח שומרים ושוטרים וחוקרים לראות שמא בשל מחשבות שאינן ראויות, אולי מתוך הרגל המעשה, ושמא מתוך תחושת אנוס אני, מעשיו שאע"פ שהם מצוות, הנה לא עמד על דעת רז"ל וקיפל פינות, ועיגל מעשים, למען ינוח על מקומו בשלום, ומעשיו – מצוותיו הם בגדר "לא תסור". כי ברגע שהאדם פונה אל חכמתו דעותיו, ורצונותיו, מאותו רגע, עובד הוא את עצמו ולא את הקב"ה חלילה, ואם כן, מצווה זו של לא תסור באה כחבל מושיע ומגן, למען "לא יפול הנופל ממנו", ששורש הרצון למצוא ק"ן טעמים להתיר את דברי רז"ל נטוע בנפש האדם הגשמי שמשים את מעלת החומר מעל מעלת הנשמה חלק אלו-ה ממעל. בימים אלו של חודש אלול ראוי שנהיה חוקרים ובודקים גנזי הנפש הבהמית, עד היכן היא מוליכה אותנו, ומי הוא זה "אשר מלאו ליבו לעשות כן", לזנוח דברי אלקים חיים, אורות קודשם של רז"ל ללכת לעבוד עבודה זרה, הוא יצר הרע לעשות בשרירות ליבו, ויעשה תשובה וייטב לו כל ימי חיותו בעולם הזה.

כתיבה וחתומה טובה לכלל עמ"י אכ"ר

מאורות רבותינו זיע"א

לֹא אֶכְלְתִּי בְּאֵי מִפְנֵי וְלֹא בְּעֲרִיתִי מִפְנֵי
בְּטָמֵא וְלֹא נִתְתִּי מִפְנֵי לְמַת שְׂמֵעִתִּי
בְּקוֹל הוֹי"ה אֶלְהִי עֲשִׂיתִי כְּכֹל אֲשֶׁר
צִוִּיתֵנִי. הַשְׂקִיפָה מִמַּעוֹן קְדוֹשְׁךָ מִן
הַשָּׁמַיִם וּבָרֵךְ אֶת עַמְּךָ אֶת יִשְׂרָאֵל וְגו'
(כו יד-טו). אפשר לומר דהרי שמיעה הולך על מצות לא תעשה, ואומר התורה שע"י ששמעתי בקול ה' אלהי נחשב כאילו עשיתי ככל אשר צויתני כי במניעה מלעבור על הלא תעשה נחשב כאלו עשה מצוה. וזה עשיתי ככל אשר צויתני הולך בין העשין ובין הלא תעשין, שנעשה מן הכל תרי"ג מצות עשה. יש מאין, מן לא תעשה שהוא אין' נעשה יש' כי נחשב כאלו עשה מצוה. ולכן מדה כנגד מדה, השקיפה ממעון קדשך מן השמים וברך את עמך את ישראל שלכאורה שכר מצוה בהאי עלמא ליכא (קידושין לט:), רק משום שעל ידי שעשה מצות עשה חדשות שבאו מן מניעת הלא תעשה, בחינת יש מאין' על ידי זה הקב"ה מבדך בעצמו את ישראל בברכת יש מאין' שהברכה בא ישר מידו של הקב"ה כביכול לידו של אדם, וזה שפיר ז'ברך את עמך ישראל' שהקב"ה בעצמו יברכם.

(פרי חיים' מרבינו חיים יעקב מקאמרנא)

יוצא לאור ע"י בית המדרש אור שלום קרית ארבע ת.ד. 88 מיקוד 90100 לתרומות – ח"ן בנק הדואר 20033243
ניתן להקדיש עלונים ושיעורי תורה ללא שום תמורה

דוא"ל - info@ohrshalom.net

כתובת אתר אינטרנט <http://www.ohrshalom.net>

מאורות "מעשה שלום"

וְהֵשִׁיב בָּךְ אֶת כָּל מַדּוּה מִצָּרִים אֲשֶׁר יִגְרָתְךָ מִפְּנֵיהֶם וְדָבְקוּ בָּךְ (כז ט). אפשר לומר בדרך רמז וזה החלי בעזה"ת, דהנה אם הישראלים בני אברהם יצחק ויעקב יקיימו את התורה הקדושה, אז לא צריכים ליראה משום דבר, כי התורה ישמור עליהם מכל פגע רע, שהקב"ה כביכול ישמור אותם ע"י התורה הקדושה. וזה אמר הפסוק והשיב ממך בני ישראל, שהקב"ה יקח מהישראלים ע"י כך הכ"ב אותיות התורה שלומדים את כל מדוה מצרים, ואמר עוד שזה בזכות אשר יגרת מפניהם שבני הישראלים מקיימים ויראים לשמור יגרת הן אתון תר"ג, כי ודבוק ב"ך בכ"ב אתון התורה. השם יתבדך ישמור עלינו שלא תהיה לנו שום רע ופגע, ויעזור לנו ישועה ורחמים במהרה וידן ברוב רחמיו וחסדיו בכללות ולפרטיות בבגצבב"א.

(מעשה שלום' מרבינו שלום מקאמרנא)

"מאורות המדרש"

בכל אחד מישראל יש את הנקודה הפנימית שאינה נפגמת לעולם - בפרשתנו נאמר בענין הברכות "יקימן ה' לו לעם קדוש כאשר נשבע לך וגו' (כח, ט), ולהלן אצל הקללות, לא נמצא היפך ברכה זו שלא יהיו ח"ו עם קדוש, שכל הברכות שבפרשה זו מפורשות שם להיפך ח"ו. ונראה משום ש"עם קדוש" הכוונה הוא על הנקודה הפנימית של כל אחד מישראל אפילו הוא ח"ו בדיוטא תחתונה, בכל זאת יש בו חלק שאינו נפגם בשום אופן, כמבואר בתניא, שאפילו הפחותים מישראל ימסרו עצמם על קידוש ה', לבלתי עבוד ח"ו עבודה זרה ולא ימירו את דתם משום דאז מתעוררת בקרבם הנקודה הפנימית של ישראל. וכן אמרו צדיקים על הפסוק (תהלים לז) "ועוד מעט ואין רשע" שלכל אחד מישראל יש בו מעט שאינו בבחינת רשע. לכן לא שייך לומר להיפך מברכה זו של "עם קדוש", שהיא מציאות אמיתית, שנשארת תמיד בחינה זו של עם קדוש. וזה הענין שאמרה תורה (יתרו יט, ו) "ואתם תהיו לי ממלכת כהנים וגוי קדוש", השוותה תורה ענין של "גוי קדוש" למלכות וכהונה. כמו שמלכות וכהונה עובר בירושה מדור לדור, כמו כן ענין של "גוי קדוש" עובר בירושה מדור לדור, וזהו ענין של פנימיות קדושת ישראל. וזה הוא שכתב הרמב"ן כאן שנאמר "כאשר נשבע לך", הכוונה על שבועת הברית אשר כרת עמהם בהר סיני על כל הדברים האלו, כי שם נאמר "ואתם תהיו לי ממלכת כהנים וגוי קדוש" הרי שהשוה ענין של "גוי קדוש" האמור בהר סיני להברכה של "עם קדוש" האמור כאן. [ישמח לב]

מאורות סיפורי חסידים - חינוך מתור מחשבה

וּבָאוּ עִלְיָךְ כָּל הַבְּרָכוֹת הָאֵלֶּה וְהֵשִׁינְךָ כִּי תִשְׁמַע בְּקוֹל הוִי"ה אֱלֹהֶיךָ (כח ב)

סיפר לי מורי דודי רבינו צבי מזידיטשוב שפעם אחת באה אשה אחת למרן הבעש"ט הקדוש ז"ע, שיתן לה קמיע לרפואה מאיזה מחלה. ואמר לה מרן, שבאם תתן לו סך חמישים אדומים, אזי יתן לה קמיע. ונסעה האשה לביתה, ומכרה את כל אשר לה, ולא היה לה רק שלושים אדומים. ונסעה אל מרן, ואמרה לו שאין לה רק שלושים אדומים, ולא רצה ליתן לה הקמיע.

אז נסעה האשה אל הועד של ארבע ארצות והראש היה אז הגאון רבי דוד מאוסטרא, שיקבצו בשבילה עוד עשרים אדומים, שתתן להצדיק. וכששמעו דברי האשה, נתמלאו חימה, ויחר אפם עד מאוד. ושלחו אליו, שיעמוד תיכף לפנייהם לדין תורה.

ונסע מרן אלקי אצלם. וכשבא לשם, עמד על הפתח ועישן הפיפא, עד שנתמלא הבית עשן, ולא היה כוח בשום אחד מהם לפתוח פיו, מאימת השכינה שנפלה עליהם מאוד ומאוד. אחר כך הלך מרן להגאון רבי דוד הנ"ל, ואמר לו: דוד, בוא ואראך שמים חדשים וארץ חדשה, שבראתי בעישון הפיפא הזאת, בייחודים שעשיתי בעת הזאת. והראה לו, ונתעלף הרב רבי דוד הנ"ל, וכשהקיץ, אמר לחביריו: מיט גאט אליין טשעפיט נישט. תאמינו לי, שאין זה איש כלל וכלל. והאשה הנ"ל, מגודל תשוקתה לתת להצדיק הקדוש כרצונו, נתעשרה עושר רב על ידי נס ופלא גדול. וזה היה גם כן כוונת הקדוש, זכותו יגן עלינו אמן.

מעשה השם מרבינו מהר"א מקאמרנא

העלון יוצא לעילוי נשמת

משה בן יוסף	נעמי בת חיים	שרה בת חיים	אברהם בן חיים	ציון בן אברהם	עזרא בן יוסף	אברהם בן יוסף
ז"ל	ז"ל	ז"ל	ז"ל	ז"ל	ז"ל	ז"ל

ניתן להקדיש עלונים ושיעורי תורה ללא שום תמורה - צור קשר בדוא"ל - info@ohrshalom.net